

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Посебно одељење
Кж1-По1 24/25
6.3.2026. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење за организовани криминал, у већу састављеном од судија: Милимира Лукића, председника већа, Маје Илић, Драгољуба Албијанића, Весне Лукачевић и Људмиле Миљковић, чланова већа, са вишим саветником Тањом Славковић и записничарем Мајом Ивановић, у кривичном предмету против **окривљене АА**, због два кривична дела Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика (КЗ), решавајући по жалби јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.165/22 од 05.06.2025. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, дана 27.02.2026. године, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Жељка Јочића, окривљене АА и њених бранилаца, адвоката Милоша Палигорића, Драгана Палибрка и Александре Ракић, након већања и гласања, једногласно је донео дана 06.03.2026. године

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, а пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.165/22 од 05.06.2025. године, **у ослобађајућем делу у ставу I изреке пресуде**, у односу на кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ-а (поступак јавне набавке добара – електронских локатора), се **ПОТВРЂУЈЕ**.

ДЕЛИМИЧНИМ УСВАЈАЊЕМ жалбе јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, **УКИДА СЕ** пресуда Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.165/22 од 05.06.2025. године, **у ослобађајућем делу, у ставу II изреке пресуде**, у односу на кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ-а (набавка уређаја за контролу радиоактивности) и у том делу се списи предмета **ВРАЋАЈУ** првостепеном суду на поновно суђење.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.165/22 од 05.06.2025. године, окривљена АА је на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП-а, ослобођена од оптужбе да је извршила два кривична дела Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ-а, ближе описана у ставу I и II изреке пресуде.

Првостепеном пресудом је одлучено да трошкови кривичног поступка у смислу одредбе члана 265 ЗКП-а падну на терет буџетских средстава суда.

Првостепеном пресудом, Министарство финансија РС – Управа царина, је у смислу одредбе члана 258 став 3 ЗКП-а, упућено да имовинскоправни захтев може остварити у парничном поступку.

Против наведене пресуде жалбу је изјавио јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал, због битне повреде одредаба кривичног поступка и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, усвоји жалбу Јавног тужилаштва за организовани криминал и пресуду Вишег суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал К.По1 бр.165/22 од 05.06.2025. године, укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговоре на жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал суду су доставили:

-браниоци окривљене АА, адвокати Драган Палибрк и Александра Ракић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, као другостепени, одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и првостепену пресуду потврди. У одговору на жалбу браниоци су ставили захтев да буду обавештени у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, о одржавању седнице већа;

-бранилац окривљене АА, адвокат Милош Палигорић, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и првостепену пресуду потврди. У одговору на жалбу бранилац је ставио захтев да заједно са окривљеном буде обавештен о седници већа;

-окривљена АА, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал, одбије као неосновану жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и првостепену пресуду потврди у целости. У жалби је окривљена ставила захтев да буде обавештена у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а о одржавању седнице већа.

Јавни тужилац Јавног тужилаштва за организовани криминал је писаним поднеском Ктж.бр 67/25 од 10.11.2025. године предложио да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал усвоји жалбу јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал и пресуду Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К.По1 бр.165/22 од 05.06.2025. године, укине и списе предмета врати првостепеном суду на поновно суђење.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је одржао седницу већа, у смислу одредбе члана 447 ЗКП-а, дана 27.02.2026. године, у присуству јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал Жељка Јочића, окривљене АА и њених бранилаца, адвоката Милоша Палигорића, Драгана Палибрка и Александре Ракић, на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом, жалбом, одговорима на жалбу и изјашњењем јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у писаном поднеску, након што је првостепену пресуду у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП-а исписао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, па је по оцени жалбених навода и предлога, нашао:

-жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал је делимично основана.

Разлози због којих је одбијена као неоснована жалба јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у ставу I изреке побијане пресуде, у односу на кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ (јавна набавка 44/27- електронски локатори)

Жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал оспорава се правилност и законитост побијане пресуде, у ставу I изреке пресуде, у односу на кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ-а, за које је првостепеном пресудом окривљена АА ослобођена од оптужбе, а односи се на јавну набавку електронских локатора, број 44/17, тако што се истиче да је по ставу тужилаштва, првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 и 3 ЗКП-а, јер у погледу одлучних чињеница постоји знатна противуречност између онога што суд наводи у разлозима побијане пресуде, везано за садржину исказа сведока ББ и ВВ и самим тим њихових исказа, како у тужилаштву, тако и на главном претресу, због чега по ставу тужилаштва није могуће испитати правилност и законитост побијане пресуде, имајући у виду да су искази ових сведока нејасни и међусобно противуречни, а у вези са чим се не може прихватити ни закључак првостепеног суда на страни 219 образложења побијане пресуде, везано за оцену исказа ових сведока. У жалби се истиче да је првостепени суд пропустио да наведе шта је од онога што су сведоци изјавили током поступка неистинито, затим шта је конфузно у њиховим исказима, посебно у чему су међусобно противречни искази сведока ББ и ВВ. У вези са изнетим, одбрана је током поступка у више наврата предлагала да се обави суочење ова два сведока, последњи пут је такав предлог стављен на главном претресу 07.02.2024. године, али је исти, првостепени суд одбио као неоснован, без образложења, што упућује на закључак да првостепени суд тада није видео никакву противречност у њиховим исказима, да би потом у побијаној

пресуди закључио да се ипак ради о противречним исказима ова два сведока, чиме је оваква повреда несумњиво имала одлучан утицај на одлуку суда да окривљену АА ослободи од оптужбе, уз образложење да нема доказа да је учинила дело које је предмет оптужбе.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, насупрот изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, првостепена пресуда је у ставу I изреке пресуде донета без битних повреда одредаба кривичног поступка, без повреде кривичног закона, а на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, при чему је првостепени суд за донету одлуку у образложењу побијане пресуде дао јасне, непротивречне и аргументоване разлоге, као и разлоге због којих није прихватио исказе сведока ББ и ВВ, имајући увиду да су се у погледу одлучних чињеница различито изјашњавали како на записнику пред јавним тужиоцем, тако и на претресу, правилно налазећи да су њихови искази непоуздани и међусобно контрадикторни. Дати разлози првостепеног суда и њихова правилност по оцени овог суда нису доведени у сумњу наводима жалбе Јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, о чему ће детаљније бити речи приликом образлагања и оцене утврђеног чињеничног стања.

Жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал оспорава се чињенично стање у ставу I изреке пресуде, у односу на кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ-а, за које је побијаном пресудом окривљена АА ослобођена од оптужбе, а односи се на јавну набавку број 44/17, односно набавку електронских локатора, тако што се истиче да је погрешан закључак првостепеног суда на страни 220 образложења побијане пресуде да нема доказа да је окривљена АА унела у конкурсну документацију као критеријум "референтну листу", јер је овакав закључак првостепеног суда противречан наводима оптужног предлога. Првостепени суд изводи погрешан закључак да се овај критеријум налази у свим верзијама конкурсне документације, почев од прве тзв. "костур верзије", коју су сачинили сведоци ББ и ВВ. Супротно исказима сведока ББ и ВВ из писаних верзија конкурсне документације не произилази да је на овај критеријум неко од ово двоје сведока указивао, нити да је у поступку наводио да је незаконит. По ставу тужилаштва овакво образложење првостепеног суда је у супротности са утврђеним чињеничним стањем, а посебно са исказима сведока ББ и ВВ, занемарујући притом да је предмет доказивања чињеница да је управо окривљена АА искључиво заслужна што се у свим верзијама конкурсне документације налази референтна листа као критеријум за доделу уговора, што тужилаштво покушава да докаже у овој кривичноправној ствари, а што у својим исказима потврђују и наведени сведоци, јер им је окривљена током јула месеца 2017. године у више наврата у писаној форми достављала измене и допуне конкурсне документације које су се односиле на "критеријуме за бодовање на тендеру и тендерске захтеве", и да су ови сведоци о томе усмено и писаним путем упозоравали окривљену да је то незаконито. У вези са изнетим, првостепени суд је занемарио део исказа сведока ВВ, да неки делови конкурсне документације који су добијени од окривљене АА нису били законити, да их је слао ББ, а по добијању документације назад, пошто би их ББ видела и ставила примедбе и сугестије, исту је достављао назад, секретарици окривљене АА, прецизирајући шта је било незаконито, односно да се ради о "референтној листи" као критеријуму. Као потврда оваквог става

тужилаштва указују искази сведока ГГ у тужилаштву, ДД који су били чланови комисије, који су се само једном састали у вези јавне набавке 44/17, али да никада нису учествовали у састављању конкурсне документације, нити пак састављању предлога везано за одлуку о додели јавне набавке.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, насупрот изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца за организовани криминал правилна је одлука првостепеног суда, којом је окривљену АА у ставу I првом изреке побијане пресуде, на основу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП-а, ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ-а, правилно налазећи да у овом делу наводи оптужног предлога јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал нису доказани, о чему су у образложењу побијане пресуде дати разлози, које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени.

По налажењу Апелационог суда у Београду, Посебног одељења, првостепени суд је правилно из доказа изведених у доказном поступку, те чињеница утврђених њиховим извођењем, утврдио: да је окривљена АА 28.11.2013. године, решењем Владе Републике Србије најпре постављена за помоћника директора Управе царина, да је 05.03.2015. године, решењем Владе РС разрешена и постављена за вршиоца дужности помоћника директора у Министарству финансија – Управи царина, да је руководила Сектором за финансијске, инвестиционе и правне послове у оквиру којег се налазило шест одељења и то: Одељење за спровођење поступка јавних набавки, Одељење за буџет, Одељење за имовинско-правне послове, Одељење за инвестиције, Одељење за реализацију уговора и Одељење за наплату буџетских прихода. Надаље, решењем Владе РС; да је дужност в.д. помоћника директора окривљеној периодично продужавана, све до 12.05.2021. године, када је решењем број 119-4292/2021 разрешена те дужности, од када више не ради у Управи царина. Из картона депонованих потписа у Управи за трезор и извода из Правилника о унутрашњем уређењу и систематизацији радних места у Управи царина, произилази да је окривљена била овлашћена да самостално и неограничено располаже рачунима Управе царина, као и опис послова којима је била задужена као помоћник директора. За време док је окривљена била помоћник директора, у Управи царина су спроведени поступци јавних набавки, у којима оптужба тврди да је окривљена прекорачила границе свог службеног овлашћења и извршила кривична дела и то отворени поступак јавне набавке добара електронских локатора број 44/17, за време чијег спровођења је на снази био стари Закон о јавним набавкама (“Службени гласник РС” број 124/2012, 14/2015, 68/2015), као и јавна набавка 4 пејцера за контролу радиоактивности број 18/21, а за време важења новог Закона о јавним набавкама (“Службени гласник РС” број 91/2019), о чему ће се овај суд детаљније изјашњавати у делу одлуке због којих је првостепена пресуда укинута, у односу на ту јавну набавку.

Првостепени суд је у вези јавне набавке добара број 44/17 – електронски локатори, анализирао доказе који су везани за став I оптужног предлога, па је као неспорно утврдио да су јавној набавци електронских локатора у Управи царина претходили састанци и презентације у оквиру Министарства финансија, што је на крају резултирало изменама прописа, односно доношењем одговарајуће уредбе, како би

такви уређаји могли да се набаве и имплементирају у наш царински систем. Надаље, неспорно је да се током 2015. године Министарству финансија у име немачке компаније “...” путем мејла обратио ЂЂ, са предлогом који је изнео оснивач компаније ЕЕ. Затим је, у новембру исте године одржан састанак Радне групе за унапређење фискализације у РС, коју је формирао министар финансија, са представницима овог немачког предузећа, када је извршена и презентација система евидентирања промета преко фискалних уређаја, које је “...” развијао и имплементирао у више земаља. Након тога годину дана касније, у току октобра 2016. године, компанија “...” је Управи царина упутила писмо о намерама којима је понудила своје решење бесконтактне идентификације и аутоматизованог праћења целокупног транспорта робе у царинском режиму на територији Републике Србије и представила бенефите тог система, потом су уследили састанци у оквиру Сектора за царински систем Министарства финансија и консултације са Управом царина у погледу предлога измена Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом, те начина финансирања целокупног система електронских локатора, а што све неспорно произилази из писаних доказа и то фотокопије мејла од 02. октобра 2015. године, те записника са састанка у Министарству финансија 26.11.2015. године, фотокопије писма о намерама, дописа који су размењивали Сектор за царински систем и политику и Управа царина 21.11.2016. године и 24.01.2017. године, и белешки са састанка у Министарству финансија од 07.12.2016. године.

Везано за ову набавку, презентација је одржана у Министарству финансија којој је присуствовао ЖЖ, помоћник директора Сектора за информационе послове у Управи царина, који је помоћнике и генералног директора Управе царина на колегијуму упознао са садржајем те презентације, о чему је убедљиво сведочио 33 у то време генерални директор Управе царина, а које чињенице нису ни биле спорне, јер је и окривљена АА у својој одбрани навела да је била упозната са тиме да ће се у царину увести локатори. Надаље, тадашњи министар финансија ИИ је одлучио да се реализује пројекат – Систем електронских локатора, који ће се финансирати из буџета, иако су из Управе царина предлагали да финансијски терет сносе шпедитери, превозници. У вези са тим министар је дао налог да Управа царина изврши одређене процене које се тичу потребне количине, цене локатора, а потом је уследило усвајање предлога измене Уредбе којом је уведен електронски локатор као царинско обележје, тако да је Влада РС донела Уредбу о допунама Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом 14. фебруара 2017. године, која је ступила на снагу 01.10.2017. године. За своју основну сврху ова Уредба је имала увођење новог царинског обележја – електронског локатора, са циљем заштите Републике Србије од илегалне трговине робом, посебно акцизмом, затим повећање нивоа контроле од стране Управе царина, повећавање прихода од царина, акциза, ПДВ-а, и других пореза, а што произилази из образложења предлога наведене Уредбе. Што се тиче електронских локатора о њима се изјашњавао и сведок ЈЈ, власник предузећа “...” које је у склопу Конзорцијума победило у овој јавној набавци, да заправо електронски локатори представљају једну врсту “трекинг уређаја” који служи за прикупљање различитих података на возилима и да су пре свега намењени да региструју неовлашћено отварање товарног простора у који цариници стављају, скидају и уносе различите податке који су битни за царину, а софтвер који се налази на серверу царине и службеници који су задужени за то прате активирање аларма у случају да неко неовлашћено и насилно скине тај уређај. Усвајањем ове

Уредбе Управи царине је дат рок да целокупан систем пусти у рад до ступања Уредбе на снагу 01. октобра 2017. године, па тако из захтева за одобравање средстава Управе царина од 20. фебруара произилази да је в.д. помоћника директора координатор ЖЖ затражио од Министарства финансија одобравање додатних средстава из текуће буџетске резерве у укупном износу од 877.468.000,00 динара, како би Управа царина реализована члан 405а Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом и да је Влада РС решењем од 19.06.2017. године ради обезбеђивања недостајућих средстава у те сврхе пренела тражени износ средстава Управи царина. О томе да Управа царина у 2017. години није имала предвиђених средстава за набавку локатора, већ да су тражили одобрење из текуће буџетске резерве од Министарства финансија сведочио је и сведок ЗЗ, тадашњи директор Управе царина. Све ово није ни било спорно, јер произилази из писаних доказа у које је првостепени суд извршио увид, и које је детаљно анализирао, као и на основу одбране окривљене АА да су након пребацивања средстава у јуну месецу, јавну набавку електронских локатора уврстили у план јавних набавки. Она је наводила да је Управа царина била становишта, да набавка локатора треба да иде на терет шпедитера, али да је Влада Републике Србије обезбедила средства јер је министарство сматрало да држава треба да сноси трошак увођења локатора. Надаље, неспорна је чињеница да је Сектор законских прописа иницирао јавну набавку електронских локатора, процењене вредности 731.223.334,00 динара без ПДВ-а, са предложеним члановима комисије ББ председник, ВВ, КК, проф.др ДД, ГГ, те замницима чланова ЛЛ, ЉЉ, ММ, НН и ЊЊ. Окривљена АА је претходно од Електротехничког факултета у Београду, Сектора за контролу примене царинских прописа и Царинарнице Београд затражила делегирање чланова за Комисију за јавну набавку тих добара, а што произилази из дописа од 10., 17. и 25. јула. Решењем Сектора за финансијске, инвестиционе и правне послове од 27.07.2017. године образована је Комисија за јавну набавку у отвореном поступку број 44 за 2017 годину са предметом набавке електронских локатора и роком од 5 дана за израду конкурсне документације. Овим решењем су одређени чланови комисије, као из иницијалног акта и предвиђено је да председник комисије ББ и члан ВВ припремају правни део конкурсне документације и старају се о процедуралним питањима, координирају рад комисије и буду задужени за преглед и стручну оцену понуда у делу обавезних услова и средстава финансијског обезбеђења, док су остали чланови комисије били задужени за преглед и стручну оцену у делу предложених додатних услова, достављене документације која се односи на техничку спецификацију, као и достављене узорке, а да је Комисија у целини дужна да спроведе поступак и одговорна је за законитост њеног спровођења.

Сагласно овако утврђеним чињеницама о покретању поступка јавних набавки и формирању комисије, а што произилази из писаних доказа у списима предмета, изјашњавали су се и сведоци ББ и ВВ, па тако из исказа ББ произилази да је крајем јула 2016. године сазнала да постоји могућност да се обави јавна набавка локатора, да је дошло до измене Уредбе о изгледу царинских обележја и тек су се пребацивањем средстава из буџетске резерве крајем 2017. године створили услови за почетак поступка. Она је била одређена за председника комисије, док је сведок ВВ био шеф Одсека за спровођење набавке у оквиру Одељења за јавне набавке и увек је био члан Комисије за јавну набавку. Први пут је чуо за јавну набавку локатора у децембру 2016. године када му је наложено да уради “костур верзију” конкурсне документације. Из

одбране окривљене АА произилази да је њено задужење по систематизацији било да формира комисију након измене финансијског плана и плана јавних набавки, да је пракса била да се одреде три члана комисије, али су због специфичности ове јавне набавке тада одредили пет чланова, да је за председника именovala ББ најстручније лице са највећим знањем у спровођењу поступка набавке, док је за чланове именovala ВВ који је распоређен на место шефа Одсека за спровођење јавних набавки, с тим да је тражила од Петог сектора за контролу царинских прописа да одреди члана јер су њима локатори требали да користе у пословима сузбијања кријумчарења и они су послали за члана комисије начелника Одељења за анализу и ризик пословања КК. У састав комисије су именovali и ГГ, заменика управника Београдске царинарнице, као највеће у земљи, а пошто се куповао производ о коме нису имали стручна знања, обратили су се Електротехничком факултету, па је декан тог факултета именовано профестора ДД као петог члана, с тим да је окривљена у својој одбрани навела да су решењем о формирању комисије, дати задаци члановима комисије и да су ББ и ВВ били дужни и одговорни за законито спровођење поступка, а остали чланови да учествују у изради техничког дела и код прегледа понуда у делу техничких карактеристика, које чињенице током поступка нису биле спорне, а произилазе из писаних доказа, те исказа сведока. На страни 211 ожалбене пресуде, првостепени суд указује да је након одржаног састанка и потписивања конкурсне документације ВВ истог дана упутио ЈП “Службени гласник” на објаву оглас којим се позива на подношење понуда у отвореном поступку јавне набавке 44/17 електронских локатора са назначењем да рок за подношење понуде истиче 05.09.2017. године у 12,00 часова, те да ће се понуде отворати 05.09.2017. године у 12,30 часова у Управи царина, с тим да су описане техничке карактеристике које електронски локатор мора да поседује и наведено је да оне морају бити у складу са чланом 405а Уредбе о царински дозвољеном поступању са робом, с тим да је конкурсном документацијом одређена "економски најповољнија понуда" која задовољава техничке карактеристике као критеријум за доделу уговора.

Осим наведеног, током трајања рока за подношење понуда, адвокати ... и ... су у више наврата писаним путем захтевали појашњења текста конкурсне документације, постављали питања везана за сам поступак, на шта је Управа царина своје одговора постављала на Порталу јавних набавки, а једно од питања између осталих је било због чега је “референтна листа” предвиђена на овај начин када члан 86 став 3 Закона о јавним набавкама забрањује да услови за учешће из члана 75 и 76 буду елементи критеријума, па је тражио измену конкурсне документације у овом делу, али је од стране наручиоца Управе царина одговорено да чланом 86 нису дефинисани критеријуми, већ вредност за домаће понуђаче, као и да је законом једино прописано да уколико је нешто предвиђено као услов не може истовремено бити и критеријум за доделу уговора. Постављена су и друга питања везано за сам начин комуникације са наручиоцем, поседовање лиценце, одржавање система, на шта је од стране наручиоца одговорено, с тим да је наручилац до истека рока за подношење понуда два пута на Портал јавних набавки постављао измене и допуне конкурсне документације и то дана 21.08.2017. године и 25.08.2017. године, “пречишћени текст 1 и 2”, али овим изменама није мењан начин одабира понуде, односно (елементи) критеријуми за оцену понуда. Пред само отварање понуда 05.09.2017. године понуђач “...” д.о.о. поднео је захтев за заштиту права којим је поред осталог истицао и да уколико је наручилац сматрао да референце треба да имају место у документацији, требало је у складу са законом да их

предвиди као додатни услов, а не као елементе критеријума за доделу уговора, па је захтевом тражена измена конкурсне документације, али је закључком од 06.09.2017. године који је потписала окривљена АА захтев одбачен као неблаговремен, јер није поднет у складу са чланом 149 став 3 Закона о јавним набавкама.

Првостепени суд је на страни 215 образложења побијане пресуде дао разлоге због чега је прихватио све изведене доказе у које је извршио увид, као и исказе сведока који су говорили о исплати цене, реализацији овог уговора, односно кашњењу у испоруци и на крају о испоруци самих електронских локатора. На основу оцене и рангирања Комисија је предложила да се уговор додели групи понуђача “...” и др. Истог дана је на Порталу јавних набавки донета и објављена одлука Сектора за финансијске, инвестиционе и правне послове, да се овом понуђачу уговор додели, а да се понуда групе “...” д.о.о. и др одбије као неприхватљива, јер не испуњавају услове за доделу уговора, а које чињенично стање неспорно произилази из писаних доказа, пре свега копије меилова ВВ, од 04.09, 20.09 и 21.09.2017. године два записника о презентацији од 08.09.2017.године, те извода са Портала јавних набавки од 20.09.2017. године. О томе како су изгледале презентације електронских локатора понуђача групе “...” и др. и групе “...” и др. те како је текао поступак оцењивања и рангирања сведочили су чланови Комисије за јавне набавке, о чему се првостепени суд детаљно изјашњавао на страни 214 образложења побијане пресуде. По објављивању одлуке о додели уговора на Порталу јавне набавке, сачињен је Уговор о купопродаји електронских локатора број 148-15-404-03-104/8/2017 од 26.10.2017. године, закључен између Управе царина (наручиоца) и групе “...” и др. (добављача).

Након тога је решењем Сектора за финансијске, инвестиционе и правне послове од 04.06.2018. године формирана радна група за праћење и реализацију Уговора са задужењем да прати банкарске гаранције. Везано за банкарске гаранције су се изјашњавале сведоци ОО и ПП које су биле у Радној групи за праћење уговора о електронским локаторима. Циљ радне групе која је формирана половином 2018. године је био да прати испуњење, односно не испуњење обавеза из уговора, и с тим у вези рок важења банкарских гаранција. Окривљена је формирала ову групу и давала сугестије, налоге и инструкције ОО да припреми сву документацију која је неопходна за релацизацију банкарских гаранција, а једини овлашћен да активира гаранцију је био директор Управе царина. Сведок ОО је окривљену АА меилом обавештавала о потенцијалним проблемима у вези са испоруком локатора, а што произилази из интерних аката од 18.06.2018. године и 28.06.2018. године, а кашњење у вези са испоруком локатора била је тема састанка ове радне групе 29.08.2018. године. На крају су локатори испоручени, о чему су се изјашњавали сведоци ЗЗ, РР, СС, као и ЂЂ.

Оно што је било спорно у овој кривичноправној ствари јесте: да ли је окривљена АА, сведоцима ББ и ВВ пре формирања комисије наложила да започну припрему конкурсне документације, што су они и учинили; да ли је том приликом супротно члану 54 став 12 тачка 1 тада важећег Закона о јавним набавкама доставила комплетну конкурсну документацију на УСБ меморији; да ли им је током јула 2017. године у више наврата достављала измене и допуне које су се односиле на “критеријуме за бодовање на тендеру и тендерске захтеве” и тиме супротно члану 85 став 4 старог Закона о јавним набавкама предвидела додатни услов – “референтну листу”, као један од

елемената критеријума за доделу уговора, те да ли је донела одлуку о закључењу уговора са групом понуђача "...", "...", и "...", односно, да ли им је на тај начин прибавила корист у виду омогућавања победе на јавним набавкама и закључење уговора о купопродаји електронских локатора.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, правилан је закључак првостепеног суда да ове тврдње тужилаштва нису доказане. Наиме, окривљена АА није спорила да је упознала своје сараднике и то ББ која је била начелник Одељења за јавне набавке, да ће се спровести ова набавка, да се ради о набавци добара и о количини каква се до тада није спроводила у царини, да се морају добро припремити. Из исказа сведока ББ произилази да је новембра 2016. године сазнала да постоји могућност да се обави јавна набавка локатора, да је одбила да у пролеће 2017. године покрене ову набавку јер средства нису била предвиђена, а да је крајем јуна 2017. године Одељење за јавне набавке добило задатак да направи "костур верзију" конкурсне документације, јер до тада нико у Србији није радио ову врсту набавке. Сведок ВВ је сведочио да је за локаторе први пут чуо 2016. године, а да му је почетком 2017. године у јуну месецу начелница Одељења за јавне набавке ББ рекла да имају налог од окривљене АА да ураде "костур варијанту" конкурсне документације, као и радну верзију модела и уговора.

Надаље, правилан је закључак првостепеног суда да се на основу изведених доказа није могло неспорно закључити да је окривљена АА наложила ББ и ВВ, као члановима комисије да започну припрему конкурсне документације што су они и учинили и да је том приликом супротно члану 54 став 12 тачка 1 тада важећег Закона о јавним набавкама доставила комплетну конкурсну документацију на УСБ меморији, јер сведоци тако нешто нису експлицитно ни навели, већ да једино произилази да је након састанка у Министарству финансија и колегијума у Управи царина и након доношења Уредбе, окривљена разговарала са својим сарадницима о спровођењу ове јавне набавке и о томе да се морају припремити. Како из исказа сведока ББ и ВВ произлази да су они припремили "костур верзију", односно верзију конкурсне документације која садржи обавезне елементе који се налазе у свакој јавној набавци, правилан је закључак првостепеног суда да није доказано да је окривљена наложила да започну припрему и доставила конкурсну документацију на УСБ-у, јер су сведоци сагласно навели да су они припремили "костур верзију" и да су као модел узели конкурсну документацију формирану при јавној набавци пломби. Околност да је окривљена АА са једном од најближих сарадника, начелницом Одељења за јавне набавке разговарала о набавци која треба да се спроведе, о чему се већ разговарало у Управи царина и за коју набавку је претходно сведок ББ начелница тог Одељења и чула, није доказ да је окривљена наложила да се започне са припремом за јавну набавку, већ само значи да се након доношења Уредбе водио разговор и да је окривљена сугерисала да се сви у Управи царина, поготово у сектору којим је она руководила, а у ком се налази Одељење за јавне набавке, морају припремити. Сведок ББ у свом исказу је навела да јој је окривљена дала задатак да започну са припремом конкурсне документације, али то није доказ да је окривљена наложила да се започну припреме, односно да је окривљена учествовала у формирању конкурсне документације, нити да је конкурсну документацију дала на УСБ како се тврди у оптужном предлогу Јавног тужиоца за организовани криминал, већ само представља разговор, после кога су сведоци ББ и ВВ, сачинили "костур

верзију", тј. верзију документације са обавезним елементима по закону. Међутим, имајући у виду опис посла помоћника директора који је на челу сектора у оквиру којег се налази Одељење за јавне набавке, као и сложеност система електронских локатора који се први пут уводио у Републици Србији, јасно је због чега је генерални директор Управе царине наложио целокупном руководству Управе царина да се максимално ангажују како би пројекат кренуо у реализацију, док из исказа сведока ББ једино произилази закључак да је са окривљеном разговорала о томе колико је посао сложен и захтева добру припрему, а из исказа сведока ВВ да му је начелница, сведок ББ рекла да се морају припремити. О значају увођења овог система говори и чињеница да је окривљена АА од стране Управе царина по одобрењу Владе Републике Србије била упућена на службено путовање у Азербејџан у периоду од 29. августа до 02. септембра 2017. године, а ради учешћа у разговорима на тему "Употреба електронских локатора у царинској служби", а што произилази и из извештаја службеног путовања, те закључка Владе РС од 25.08.2017. године и решења о упућивању Управе царина од 17.08.2017. године.

У вези са изнетим, правилан је закључак првостепеног суда о разлозима због којих је прихватио одбрану окривљене АА да јој била позната заинтересованост Министарства финансија да се уведе систем локатора, јер је као и остали помоћници добила писмо о намерама, сви су одговарали на питања министра о потребама да се локатори уведу, да је о свему на колегијуму упознала своје начелнике, у том смислу је рекла ББ да ће набавка морати да се спроведе, да ће бити сложена, да су добра која се набављају потпуно нова и да требају да се припреме, па је понудила помоћ у виду организовања састанака уколико је то неопходно. Као руководилац Сектора за јавне набавке према свом задужењу формирала је конкурсну комисију, а за председника је именovala ББ, начелницу Одељења за јавне набавке јер је најстручнија у области, као и члана комисије ВВ који је био шеф Одсека за спровођење јавних набавки, да су упутили допис и другим секторима како би се укључила лица чији ће рад бити повезан са локаторима, обратила се и декану Електротехничког факултета како би одредио професора који ће као члан комисије помоћи око техничких карактеристика локатора.

Међутим, током поступка на основу изведених доказа није доказано да је окривљена касније током јула 2017. године у више наврата доставила измене и допуне које су се односиле на критеријуме за бодовање на тендеру и тендерске захтеве и тиме супротно члану 85 став 4 старог Закона о јавним набавкама предвидела додатни услов "референтну листу" као један од елемената критеријума за доделу уговора. Оптужба доказе за јавну набавку локатора темељи на исказима сведока ББ и ВВ који су се током поступка позивали на верзије конкурсне документације са коментарима, службене белешке које су састављали, и "скриншотове" телефонске комуникације. У вези са изнетим, првостепени суд је правилно исказе ових сведока оценио као неистините, конфузне и међусобно противречне због чега их није прихватио, јер ни из других изведених доказа, исказа осталих сведока, те писаних доказа, поготово што се ни из службене белешке од 16.11.2017. године и "скриншот" преписке коју је водила ББ, није могао извести несумњив закључак да је окривљена АА предузела радње које су јој стављене на терет и да је извршила кривично дело описано у ставу I оптужног предлога.

Према наводима оптужног акта, осим што је окривљена АА наложила сведоцима ББ и ВВ да започну припрему конкурсне документације, окривљеној се ставља на терет и да је супротно члану 54 став 12 тачка 1 тада важећег Закона о јавним набавкама, доставила комплетну конкурсну документацију на УСБ меморији, међутим, правилан је закључак првостепеног суда да ни ови наводи оптужбе нису доказани, јер из иска сведока произилази да су прво они сачинили тзв. “костур верзију” и конкурсну документацију, користећи конкурсну документацију из јавне набавке пломби, која је раније спроводена у Управи царина, па су тако сведоци навели да су крајем јуна 2017. године добили задатак да направе “костур верзију” конкурсне документације о чему се изјашњавала сведок ББ, да се ради о радној верзији, која постоји када немају никакве информације о ономе што се набавља, не знају се додатни услови, ни спецификације, нити било шта. “Костур верзију” имају у својим рачунарима, састоји се од обавезних елемената предвиђених по закону за сваку јавну набавку, то је нешто што се не мења, а празна места остају за додатне услове, спецификацију, количину и друго. Оно што је неспорно да је сведок ББ написала “костур верзију” у децембру 2016. године, да се ради о њеном рукопису, а да је као модел узела документацију из конкурсне документације јавних набавки пломби. Оно што је урадила она, односно одељење децембра 2016. године није било званично, а “референтна листа” као елемент критеријум није била предвиђена у “костуру”. Елементе који су се касније уносили у конкурсну документацију, добијала је од окривљене, с тим да је у верзији од 23.06.2017. године предвиђена “референтна листа”, али је она уписала три узвичника, јер је већ тада сугерисала да то није могуће, с тим да се о изнетом изјашњавао и сведок ВВ, који је посведочио да му је начелница ББ пренела да је наводно окривљена наложила да припреме документацију, па је он сачинио “костур верзију” и дао ББ, а та верзија из децембра месеца 2016. године је уопштена, нема услове, нити податке, није садржала критеријуме, а ни услове, па када му је током поступка предочена “костур верзија”, из исказа сведока ВВ, произилази да он није унео “референтну листу” као критеријум, или услов, нити је ставио на том месту знак питања, да је он своју “костур верзију” пребацио сведоку ББ, али никад није добио верзију коју је ББ однела и предала окривљеној АА. Навео је да он није написао да “референтна листа” може бити услов и критеријум, како то стоји на страни 6839. списка, већ да је то урадила ББ, која је урадила ту “костур верзију” у коју је унела као критеријум “референтну листу”.

Међутим, ни на основу доказа који су предложени од стране јавног тужиоца, а ни у списима предмета се не налази конкурсна документација за “пломбе” која је према наводима сведока ББ и ВВ узета као модел за електронске локаторе, нити било какав доказ који би потврдио да је окривљена АА наложила сведоцима да припреме документацију и дала им на УСБ конкурсну документацију. Надаље, нема доказа да је окривљена унела као критеријум “референтну листу” у конкурсну документацију. У списима се налази више верзија конкурсне документације, међутим не постоји верзија конкурсне документације која у себи не садржи “референтну листу”. Дакле, све верзије конкурсне документације које се налазе у списима предмета имају “референтну листу” предвиђену као елемент критеријума за доделу уговора, чак и верзија на којој је руком написано “костур верзија из децембра 2016. узет модел уговора”, а за коју ово двоје сведока наводе да је сачинило Одељење за јавне набавке у којем су радили, односно сведок ВВ лично. Та прва верзија ове документације “референтну листу” поред дела који се односи на критеријуме предвиђа и у делу додатних услова – пословни

капацитет. На овом месту је остављен и коментар за питање "да ли се ради о услову или критеријум за бодовање "?" након ове верзије, "референтна листа" се опет појављује искључиво као критеријум за доделу уговора. Дакле, "референтна листа" као критеријум се налазила већ у "костур верзији", како то произилази из изведених доказа у вези са чим првостепени суд није могао да прихвати наводе сведока ББ, да је "референтна листа" уврштена тек у верзију од 23.06.2017. године, при чему су наводи овог сведока супротни исказу сведока ВВ, који је истакао да је управо ББ "референтну листу" ставила у "костур верзију". Стога, током поступка није доказано да је окривљена АА иницијално предвидела "референтну листу" као критеријум за доделу уговора, јер се она као критеријум налазила већ у првој верзији документације коју су радили сведоци ББ и ВВ.

Имајући у виду напред изнето првостепени суд правилно није прихватио исказе сведока ББ и ВВ, већ их је оценио као непоуздане и међусобно контрадикторне у погледу тога да им је окривљена доставила конкурсну документацију у јуну месецу 2017. године, да је давала више измена конкурсне документације у јулу 2017. године и да је уврстила "референтну листу" као критеријум за доделу уговора, јер њихови искази нису били сагласни ни у погледу тога коме је окривљена то наводно доставила, нити на који начин. Суд је оценио да је исказ сведока ББ, да је први пут видела критеријуме за доделу уговора у документу који им је окривљена доставила "Тендерски захтеви и критеријуми за бодовање", неистинит и контрадикторан, јер је сведок прво навела да је она урадила прву верзију конкурсне документације, да је у њој била предвиђена "референтна листа", јер је ову конкурсну документацију узела из друге набавке која је раније спроведена. Овакав исказ је супротан и писаним доказима, односно разним верзијама конкурсне документације која се налази у списима, где се у свим верзијама и критеријумима налази "референтна листа". Осим тога, исказ сведока ББ је супротан исказу сведока ВВ, који је наводио да документ који им је наводно дала окривљена види први пут и који је тек на изричито питање да ли је окривљена давала измене документације у погледу критеријума за бодовање и тендерских захтева то потврдио. Сведок је најпре говорио да је од окривљене добијао услове и критеријуме, а потом да је ББ у "костур верзију" могла да унесе критеријуме јер их је касније предлагала, те да је управо ББ у ту верзију ставила "референтну листу". Сведок ВВ се прво изјашњавао да су готову конкурсну документацију добили 31. јула, када се комисија састала и потписала и да нико из комисије није учествовао у њеном састављању, да би након тога истицао како је он сачинио један део конкурсне документацију која је објављена, а да је седео са ББ када се радила документација. У вези са изнетим правилан је закључак првостепеног суда да су сведоци настојали да одговорност за јавну набавку и утврђивање критеријума за доделу уговора и уврштавање "референтне листе" у критеријуме пребаце на окривљену, иако је током поступка неспорно утврђено да су они спровели набавку супротно члану 54 Закона о јавним набавкама, који је важио у време спровођења ове набавке и којим је предвиђено да критеријуме и конкурсну документацију утврђује Комисија за јавне набавке.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, насупрот изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца правилан је закључак првостепеног суда, због кога није прихватио исказе сведока ББ и ВВ, да им је окривљена АА достављала у више наврата конкурсну документацију, да је то чинила

тако што би је предавала на папиру или у електронској верзији на УСБ сведоку ВВ, да је он то слао меилом сведоку ББ која је била на годишњем одмору, да је она њему слала своје примедбе, да је он све то сређивао, уподобљавао, па затим предавао окривљеној. Осим исказа ово двоје сведока, оптужба своје наводе доказује писаним доказима, верзијама конкурсне документације, међутим, правилан је закључак првостепеног суда да нису доказане тврдње тужилаштва да је окривљена давала све те верзије сведоцима, да им је, поред тога што су је упозоравали, наложила да се у критеријуме за доделу уговора, уврсти "референтна листа", с обзиром да су искази сведока ББ и ВВ, потпуно непоуздани и несигурни, будући да су се различито изјашњавали, како на записнику пред јавним тужиоцем, тако и на главном претресу, тако да се њихови искази међусобно разликују, о чему се првостепени суд детаљно изјашњавао на страни 221 образложења побијане пресуде, па тако из исказа ББ који је дала пред ЈТОК-ом произилази да никада није добила комплетну конкурсну документацију, већ да јој је то прослеђивао сведок ВВ, док из исказа овог сведока на главном претресу произилази да је окривљена АА њој и сведоку ВВ "све" давала у папирној форми и на УСБ, а некада преко секретарице у коверти, а које наводе сведока је оповргла сведок ТТ, који исказ је првостепени суд прихватио, из ког произилази да је била секретарица окривљене АА од 2015. године, али да никада није узимала, нити давала коверте било коме, јер окривљена није имала обичај да преко секретарица преноси осталим сарадницима поруке, налоге и упуства. Такође је навела да никада није сведоку ВВ предала коверту и УСБ по налогу окривљене. Са друге стране из исказа сведока ВВ, за разлику од исказа сведока ББ, а који је дао у ЈТОК, произилази да је у другој половини јуна 2017. године дошла сведок ББ са конкурсном документацијом, где су били технички услови и спецификације, а за коју је рекла да је добила од окривљене, а да је он када је сведок ББ отишла на годишњи одмор од окривљене добијао конкурсну документацију. Дакле из исказа сведока ВВ за разлику од исказа ББ произилази да му је комплетну конкурсну документацију дала ББ и рекла да је то добила од окривљене АА, док из исказа сведока ББ произилази супротно, да комплетну документацију никад није добила од окривљене АА.

Првостепени суд је имајући у виду напред изнето, а насупрот изнетим жалбеним наводима јавног тужиоца на странама 222, 223, 224 и 225 образложења побијане пресуде дао разлоге због којих није прихватио исказе сведока ББ и ВВ, већ их је оценио као непоуздане и међусобно контрадикторне у погледу тога да им је окривљена доставила конкурсну документацију у јуну месецу 2017. године, да је давала више измена конкурсне документације у јулу 2017. године и да је уврстила "референтну листу" као критеријум за доделу уговора, с обзиром да нису сагласни у погледу тога коме је то наводно окривљена доставила и на који начин. Првостепени суд је извршио увид у све верзије конкурсне документације за јавну набавку електронских локатора, које су предложене као доказ у поступку, било да се ради о верзијама окаченим на Портал јавних набавки, било о онима које су пронађене вештачењем рачунара, који је у Управи царина користила сведок ББ, односно вештачењем хард-диска, или свих верзија које је ББ доставила полицији, увек је као један од елемената критеријума за доделу уговора била предвиђена "референтна листа", због чега суд није могао да прихвати наводе оптужбе, да је окривљена "референтну листу" предвидела као један од критеријума за доделу уговора, јер се критеријум налазио већ у првој верзији документације, коју су радили сведоци ББ и ВВ, а касније

није изостављена ни у једној од верзија, због тога није прихваћен исказ сведока ББ, који је дала пред јавним тужиоцем, да је критеријуме доставила окривљена, а да је сведок први пут видела критеријуме у документу "Тендерски захтеви и критеријуми за бодовање на тендеру", будући да је исказ сведока супротан доказима, а такође је контрадикторан њеном исказу са главног претреса, када је навела да је у првој верзији конкурсне документације коју је она потписала, предвиђена "референтна листа", али уз објашњења да је преузета из друге набавке, па је у том делу њен исказ оцењен као нелогичан и неиситинит, и у супротности са исказом сведока ВВ. Са друге стране из исказа сведока ВВ са главног претреса произилази да је критеријуме у "костур верзији" коју је он урадио, могла да унесе ББ, јер је касније она то и предлагала, да би потом сведок ВВ потврдио да је управо ББ "референтну листу" ставила у "костур верзију", објаснивши да је и раније ББ давала конкурсне услове и наводио примере јавних набавки када се то дешавало, с тим да му је ББ увек говорила да је то добила од окривљене, иако је знао да је управо ББ дала те услове. Првостепени суд је приликом одлучивања такође ценио и писану документацију која се односи на конкурсну документацију-електронски локатори, заједно са питањима, коментарима, примедбама и предлозима коју је полицији доставила сведок ББ, али приликом њихове оценое исте није прихватио да се њима потврђују искази сведока ББ и ВВ да су писаним путем упозоравали окривљену АА и противили се да "референтна листа" буде критеријум и указивали да се ради о незаконитом критеријуму, јер тако нешто не произилази из писаних доказа и верзије конкурсне документације, будући да ни у једној од верзија конкурсне документације, нити у другим предложеним доказима које је сведок ББ доставила, или који су пронађени вештачењем њеног рачунара није наведен коментар да је "референтна листа" незаконит елемент критеријума. У вези са изнетим првостепени суд није прихватио ни наводе сведока да су окривљену усмено упозоравали на незаконитост "референтне листе", као и посредно кроз наводе да сама цена треба да буде критеријум и да техничке карактеристике треба брисати и пребацивати у услове, будући да су најпре неистинито наводили да су такве примедбе износили у писаном облику, а када им је предочено да нема ниједног коментара који јасно указује на то, сведок ББ је тек након тога навела да се други коментари посредно односе на незаконитост "референтне листе", а да је сведок ВВ тада изјавио да су окривљену ипак усмено на то упозоравали, па је у вези са изнетим правилан закључак првостепеног суда да су сведоци невешто покушавали своју верзију догађаја да прилагоде чињеницама које су им у том тренутку предочене, због чега је првостепени суд њихове исказе правилно оценио као нелогичне и срачунате да умање или избегавање личне одговорност, док су њихови искази искази у погледу састављања коментара и примедби међусобно контрадикторни, будући да је сведок ВВ спорио да је у сачињавању већине примедби он учествовао (страна 225 побијане пресуде).

Жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал оспорава се побијана пресуда, тако што се истиче да је чињенично стање погрешно утврђено, а на шта указује део образложења побијане пресуде у вези службене белешке од 16.11.2017. године састављене и потписане од стране сведока ББ и ВВ, будући да првостепени суд погрешно констатује да примерак службене белешке "није похрањен у предметима и архиви Царине", а као потврду за овакав споран закључак првостепени суд наводи да ово потврђују дописи Управе царина упућени МУП-у и првостепеном суду од 29.03.2021. године и 12.07.2023. године са основним

евиденцијама софтвера “Сириус”. Међутим, дати закључак првостепеног суда је у супротности са садржином поменутих дописа Управе царина упућених суду и МУП-у. Осим наведеног погрешан је и закључак првостепеног суда да сведоци немају овлашћење за састављање службене белешке, ово са разлога што је службена белешка интерни акт који се у пракси и пословању државних органа користи за евидентирање одређених чињеница, догађаја, сазнања до којих је службено лице дошло у вршењу својих дужности.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, насупрот изнетим жалбеним наводима правилан је закључак првостепеног суда да се ни на основу других изведених доказа, конкретно службених белешки на које у жалби указује тужилац није могао извести несумњив закључак да је окривљена извршила кривично дело описано у ставу I оптужног предлога. Наиме, када се ради о службеним белешкама које су сачинили сведоци ББ и ВВ, службена белешка од 16.11.2017. године, се односи на поступак јавне набавке локатора, док се службена белешка од 20.09.2018. године односи на поступак замене узорака и фотографија у поступку испоруке локатора, о чему су сведочили ЋЋ, ВВ и ББ. Конкретно Службена белешка од 16.11.2017. године, о којој су се изјашњавали сведоци ББ и ВВ сачињена је тако што су из писарнице узели број, написали и потписали белешку, чували код своје куће, потом предали полицији када је почео поступак. Након што су узели службени број нико из Управе царина више није проверавао, нити знао шта је и који је документ настао под тим бројем, а примерак белешке није похрањен у предметима и архиви царине. Првостепени суд је извршио увид у садржај службене белешке из које произилази да је у њој кратко изнето оно што су ово двоје сведока током поступка наводили, сведок ВВ је објашњавао да су предмете носили кући, јер се канцеларије нису закључавале, да су их сматрали личним документима са службеним бројем и сачињавали су их касније да би се заштитили. Из исказа сведока ББ произилази да су белешке сачињавали да би уписали све налоге по којима су морали да поступе, иако се са њима нису саглашавали. Иако је у белешци наведено да су у раду сведоци били суочени са неправилностима и незаконитим поступањем, оне нису предате надлежној Управи царина, нити другим надлежним службама ван Управе царина, већ полицији када је почео поступак, а што произилази из дописа Управе царина који је упућен МУП и првостепеном суду. Првостепени суд није прихватио да се ради о службеном документу, иако носи званични број, јер службена белешка није настала у оквиру овлашћења и послова које су сведоци обављали, нити је чувана на начин на који се морају чувати документи у Управи царина, већ потпуно произвољно, при чему су сведоци ВВ и ББ искористили могућност да добију званични број из писарнице, међутим иако службена белешка носи датум 16.11.2017. године, када је узет број на писарници, није било могуће поуздано утврдити ни да ли је иста заиста настала тог датума или касније, с обзиром да су сведоци искористили могућност да под званичним бројем Управе царина износе личне импресије и сопствену верзију догађаја, представљају своје радње, те су бирали моменат када ће белешку предати, односно да су је предали полицији када је отпочео предкривични поступак, како би себе заштитили од евентуалне одговорности за грешке које су начинили у свом раду. Имајући у виду изнето по оцени овог суда правилан је закључак првостепеног суда да ни на основу овог доказа у коме сведоци заправо износе оно о чему су говорили пред судом, није било могуће закључити да је окривљена извршила кривично дело, које јој је стављено

на терет у ставу I оптужног предлога Јавног тужилаштва за организовани криминал Кто број 50/22 од 26.10.2022. године.

Што се тиче жалбених навода којима се указује да су тврдње тужилаштва ближе описане у ставу I оптужног предлога доказане и на основу писаних доказа у виду слика пронађених приликом вештачења компјутера Управе царина који је користила сведок ББ и које представљају преписку између ње и сведока ВВ, за коју је сведок ББ објаснила да се ради о комуникацији у којој разговарају о томе како да се одредбе конкурсне документације коју им је доставила окривљена АА, уподобе са Законом о јавним набавкама. У жалби се посебно указује на слике-скриншотове екрана који се односе на преписке између сведока ББ и окривљене АА, који су изведени као доказ на главном претресу пред првостепеним судом, а што све надаље, указује да се на основу анализе свих наведених докумената, како појединачно, тако и у међусобној повезаности, а што је првостепени суд пропустио да уради, упућује на неспоран закључак да је окривљена АА приликом спровођења поступка јавне набавке 44/17 прекорачењем граница свог службеног овлашћења, са позиције надређеног лица утицала на формирање и измену конкурсне документације и да је све време трајања поступка била у контакту са ББ и ВВ и давала им налоге како да поступају као чланови комисије, односно да је управо окривљена била та која је овим сведоцима од почетка припрема за спровођење јавне набавке давала инструкције како ће се спроводити јавна набавка, на тај начин што им је пре објаве јавне набавке на порталу за јавне набавке, а потом и након донетог решења о образовању Комисије усменим путем, затим на УСБ меморији, или у штампаном облику налагала који услови и критеријуми морају бити наведени у конкурсној документацији.

Првостепени суд је приликом одлучивања извршио увид у "скриншот" комуникације која се налази у списима предмета, а који је пронађен вештачењем рачунара који је користила сведок ББ, међутим првостепени суд закључује да се на наведеним сликама не види ко са ким комуницира, не виде се бројеви телефона са којих је преписка вршена, већ се само на неким од њих виде уписани контакти и то "... " и "...", за које сведок ББ тврди да су окривљена АА и сведок ВВ, међутим, на многима од ових слика се не види чак ни име контакта, нити се види датум када је комуникација остварена, а у погледу неких скриншотова сведок ББ је довела у питање веродостојност њихове садржине као што је на пример "скриншот" на страни 1202 списка за који је навела да са окривљеном није комуницирала на начин као у тим порукама, иако се на овом скриншоту види име контакта "...". Иако телефони са којих је наводно остварена ова комуникација нису вештачени на иницијативу полиције и предлог јавног тужиоца, судија за претходни поступак је наредио претресање и аутоматску обраду података и опреме на којој се чују електронски записи и то рачуна и једног hard diska који су одузети 2021. године од УУ и ФФ, као одговорних лица у Управи царина, а које уређаје су користиле окривљене АА и ББ, али на основу изведених доказа није утврђено да је окривљена у више наврата доставила различите верзије конкурсне документације које су се односиле на бодовање на тендеру и да је предвидела "референтну листу" (додатни услов), као један од елемената критеријума за доделу уговора будући да се "референтна листа" налазила у критеријумима у свим верзијама конкурсне документације која се налази у списима, па је у вези са изнетим првостепени суд ценио одбрану окривљене да "референтна листа" као елемент

критеријума за доделу уговора у конкурсној документацији није противна закону. Међутим, иако је предвиђена "референтна листа" као елемент критеријума за доделу уговора, противна закону, правилан је закључак првостепеног суда да није доказано да је окривљена "референтну листу" предвидела као критеријум, нити да је предала конкурсну документацију и наложила овај критеријум за доделу уговора, јер из писаних доказа произилази да се овај критеријум већ налазио у свим верзијама конкурсне документације у коју је првостепени суд извршио увид почев од прве "костур верзије" коју су сачинили сведоци, а насупрот исказу сведока ББ и ВВ из писаних верзија конкурсне документације не произилази да је на овај критеријум неко од ова два сведока указивао и у постуку наводио да је незаконит. Првостепени суд је прихватио одбрану окривљене АА да није тачно, тј. да је немогуће да је у више наврата достављала писане форме и измене и допуне конкурсне документације, што тада закон није дозвољавао. Тачно је да је разговарала са ББ око документације, али искључиво када ББ дође да јој се пожали како до сада ово није радила и да пита шта да ради. Давала јој је сугестије, одговарала да није њен посао да сачињава конкурсну документацију и да може да јој помогне тако што ће да закаже састанак са неким државним органом који је купио сличан производ. Негирала је да је доставила измене и допуне конкурсне документације, будући да то није изводљиво јер нико не може да утиче на рад комисије, ако и утиче *комисија је дужна да то пријави*, да је пре расписивања набавке сачињена костур верзија конкурсне документације, да на неправилности у конкурсној документацији нико није упозоравао, да то није њихов посао, да није давала никакве смернице ББ, већ само подршку да обави своје послове, да иако је ББ долазила код ње са USB-ом и папирима да пита за мишљење, сваки пут јој је окривљена одговарала да није стручна и да јој у томе не може помоћи, да је изненађена што јој се унос "референтне листе" ставља на терет када је сведок ВВ у полицији изјавио да су ББ и он радили на том елементу критеријума, да је накнадно извршена анализа јавних набавки у периоду од 2013. до 2021. године, да се дошло до сазнања да у архиви недостаје око 200 предмета, да се окривљеној ставља на терет да је 20.09.2017. године донела одлуку о додели уговора у овој јавног набавци групи понуђача око "...", као и да је тиме овој групи понуђача прибавила корист у виду омогућавања победе на јавној набавци и закључења уговора. Међутим, имајући у виду све напред изнето није доказано да је окривљена током поступка прибавила корист групи понуђача у виду омогућавања победе у јавној набавци и закључења уговора како је претходно образложено, будући да је у јавној набавци победила група понуђача за коју су сви чланови комисије испитани као сведоци навели да је имала најбоље производе, да су се тиме руководили приликом одлучивања, да нико није вршио утицај на њих приликом одлучивања, те да су применили поступак бодовања који је био предвиђен. Дакле, није утврђено да је окривљена прибавила корист понуђачу који је добио јавну набавку, јер су сви чланови комисије навели да је ова понуда била боља, да је зато и донета одлука да се уговор додели управо овој групи понуђача, односно са њима закључи, да се у вези са тим изјашњавао и сведок ЋЋ представник фирме "... " и СС власник фирме "... " које је првостепени суд ценио као сагласне и доследне, па их је прихватио, а који су навели да се нису познавали са окривљеном ни пре, да ни у току јавне набавке нису контактирали са њом, да окривљена није била укључена у јавну набавку, с обзиром да из убедљивих навода исказа сведока ЋЋ произилази да је представљао своје производе Министарству финансија, да су они били заинтересовани да добију позив и обавештење да ће бити јавна набавка. Дакле из изведених доказа, пре

свега исказа сведока, представника и власник фирми које су чланице конзорцијума који је добио уговор није утврђено да су на било који начин контактирали са окривљеном АА, нити су је познавали, а одбрана окривљене да није познавала никога из конзорцијума који је добио уговор и победио у набавци и да са њима није контактирала и да никоме није поговарала у набавци, нити прибавила корист потврђена је управо исказима ових сведока. Осим наведеног исказима чланова комисије за јавну набавку ГГ, КК и ДД потврђено је да је комисија донела одлуку, да на чланове комисије нико није утицао, а како је Законом и предвиђено комисија је урадила предлог одлуке коме да се додели уговор, док је окривљена АА поступајући по Закону и у оквиру својих овлашћења тај предлог и прихватила и донела одлуку.

Имајући у виду све напред изнето, по оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, насупрот изнетим жалбним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал, правилан је закључак првостепеног суда да током поступка није доказано да је окривљена АА предузела радње које су јој стављене на терет у ставу I оптужног предлога, односно није доказано да је прекорачила границе свог службеног овлашћења, и тиме прибавила корист групи понуђача око фирме “...” у виду победе у јавној набавци и закључења уговора, те је првостепени суд услед недостатка сигурних и поузданих доказа правилно у смислу одредбе члана 423 став 1 тачка 2 ЗКП окривљену АА ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, о чему је у образложењу побијане пресуде дао довољно јасне, детаљне и аргументоване разлоге које у свему као правилне прихвата и овај суд, као другостепени, а који разлози и њихова правилност нису доведени у сумњу жалбеним наводима јавног тужиоца за организовани криминал.

Разлози због којих је првостепена пресуда укинута у ставу II изреке побијане пресуде, у односу на кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ (јавна набавка 18/21, која се односи на 54 комада уређаја за контролу радиоактивности)

Жалбеним наводима јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал првостепена пресуда се побија и у односу на кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ описано у ставу II изреке побијане пресуде, а тиче се јавне набавке 54 комада уређаја за контролу радиоактивности, тако што се истиче да је у овом делу првостепена пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, што је за последицу имало и погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање. У жалби тужиоца се указује да је окривљена АА била упозната и да је дала своју прелиминарну сагласност за набавку 54 тражена пејцера што се може закључити из дописа Сектора за финансијске, инвестиционе и правне послове од 23.11.2020. године који је упућен Сектору за тарифске послове на који се окривљена позвала на главном претресу. Првостепени суд на страни 245 побијане пресуде констатује да није доказано да је окривљена АА уопште знала за колики број добара и којих карактеристика је објављена набавка, јер није доказано да је потписала одлуку у којој се налази број добара, нити је тако нешто предвиђено као њена обавеза, закључујући потом да ниједним прописом није предвиђена обавеза да окривљена својим потписом потврђује природу добара, као и

техничке карактеристике добара који се набављају, већ да је то обавеза Одељења за набавке. Осим наведеног, у жалби се истиче да и из писаних доказа и то дописа Сектора за финансијске, инвестиционе и правне послове од 23.11.2020. године упућеног Сектору за тарифске послове на који се окривљена позвала на главном претресу, доказује да је окривљена била упозната са потребама које је Тарифски сектор изразио кроз потраживање 56 пејцера и упознаје их да ће о томе водити рачуна када се буду планирале јавне набавке за 2021. годину, с обзиром да је окривљена потписник овог акта, тако да је њена одбрана да није упозната са овом набавком у супротности са изведеним доказима, а што све надаље, указује да се дати закључак првостепеног суда да нису доказане радње извршења кривичног дела Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, учињене од стране окривљене АА везано за јавну набавку добара број 18/21, за сада се није могао прихватити.

Првостепени суд је донео одлуку у ставу II изреке побијане пресуде, тако што је окривљену АА ослободио од оптужбе да је извршила кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, које се односи на јавну набавку 18/21, о чему се изјашњавао на страни 233 до 248 образложења побијање пресуде и то да су предмет јавне набавке била четири комада пејцера, да је спроведен поступак набавке, додела уговора и да је окривљена у својству в.д. помоћника директора Сектор за финансијске, инвестиционе и правне послове Управе царина, дана 28.01.2021. године потписала одлуку којом се уговор додељује једином понуђачу ПД “...” д.о.о. ..., да је закључила Уговор о купопродаји пејцера за контролу радиоактивности вредности 7.048.069,05 динара што произилази из писаних доказа. Према закључку првостепеног суда, о чему се детаљно изјашњавао у побијаној пресуди спорно је било да ли је у време наведено у оптужном предлогу окривљена наложила набавку четири, уместо 54 пејцера и донела одлуку о додели уговора, чиме би ПД “...” д.о.о. ... прибавила корист и нанела штету Управи царина у износу од 5.436.822,88 динара, како је то описано у изреци оптужног предлога, предузимајући наведене радње, и тиме извршила кривично дело Злоупотреба службеног положаја. Првостепени суд закључује како није доказано да је окривљена знала који је број добара који се набавља, нити која је појединачна цена, то није доказано ни да је поступила противно одредби члана 27 став 2 Закона о јавној својини којим је предвиђено да о “прибављању и располагању непокретностима у својини Републике Србије за потребе државних органа и организација, као и опреми веће вредности одлучује Влада”. Надаље, првостепени суд закључује да није доказано ни да је окривљена донела одлуку о додели јавне набавке, тј. уговор понуђачу ПД “...” д.о.о. ... и тиме наведеном привредном друштву прибавила корист, јер је утврђено да је портал по завршетку јавне набавке сам избацио и објавио да је најбоља понуда понуђача “...”, а како је ово привредно друштво било једини учесник у јавној набавци и једино дало понуду, то је оно и добило уговор. Нацрт одлуке је урадио ВВ, окривљена је одлуку потписала, јер је то у опису послова које обавља, у вези са чим је првостепени суд прихватио наводе одбране окривљене АА да је она резултате јавне набавке и предлог одлуке добила у мапи, а које наводе је потврдила и сведок ТТ, која је била секретарица окривљене. Стога првостепени суд закључује да окривљена није злоупотребила свој положај, односно прекорачила границе свог службеног овлашћења и донела одлуку о додели уговора, јер то не произилази из изведених доказа. Окривљена јесте формално потписала одлуку о додели уговора, али није самовласно изабрала понуђача, већ је одлуку донела на основу извештаја комисије од 28.01.2021.

године која је понуду овог понуђача рангирала на првом месту, као једину пристиглу и са напоменом у извештају да се ова понуда бира.

По оцени Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, основано се жалбом јавног тужиоца за организовани криминал указује да се за сада није могао прихватити закључак првостепеног суда да нису доказане радње извршења кривичног дела Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, од стране окривљене АА везано за јавну набавку добара број 18/21, јер је у наведеном делу побијана пресуда захваћена битном повредом одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, будући да су изостали разлози о одлучним чињеницама, при чему су дати разлози нејасни и међусобно противречни, а што је надаље, за последицу имало да се ни чињенично стање са сигурношћу није могло испитати.

Наиме, првостепени суд закључује да није доказано да је окривљена АА уопште знала који је број добара који се набавља и којих карактеристика нити која је њихова појединачна цена, те да није доказано да је потписала одлуку у којој се налази број добара, нити да је тако нешто предвиђено као обавеза окривљене. По оцени овог суда имајући у виду неспорне чињенице, које и сам првостепени суд образлаже у побијаној пресуди, нејасно је на основу чега изводи овакав закључак имајући у виду писане доказе који управо указују на чињеницу да је окривљена била упозната са свим детаљима везано за јавну набавку 18/21, а на шта упућује допис Сектора за тарифске послове број 148-II-353-07-1/91/2020 од 13.11.2020. године упућен Сектору за финансијске, инвестиционе и правне послове, Одељењу за реализацију уговора и координацију продаје, у коме је изражена потреба за 56 комада уређаја за контролу радиоактивности, а што све надаље, упућује на закључак да је пре оглашавања јавне набавке пејцера, Сектор којим је управљала окривљена био упознат са потребама свих царинарница, као и са прецизно утврђеним бројем пејцера потребних појединим царинарницама, о чему се првостепени суд изјашњавао на страни 242 и 243 побијане. Осим наведеног у вези иницијалног акта од 04.01.2021. године на основу кога је покренута јавна набавка број 18/21, првостепени суд, између осталог закључује да постоји низ нелогичности и противречности, па тако на страни 243 побијане пресуде цитира: “да није јасно на који акт се у коме су изражене потребе позвао у иницијалном акту сведок ВВ и да ли се заиста радило о иницијалном акту Сектора за тарифске послове од 13.11.2020. године, или о акту Одељења за набавке и инвестиције од 06.07.2020.године, а што је ирелевантно у погледу утврђивања одговорности окривљене, имајући у виду да је у самом иницијалном акту изражен број потребних локатора, а који акт је у делу означеном као спецификација добара, потписан од стране окривљене, па је у вези са изнетим нејасан закључак првостепеног суда да окривљена није знала који је број пејцера потребан, те да окривљена уопште није учествовала у овој јавној набавци прихватајући овакву њену одбрану.

Првостепени суд такође на страни 245 образложења побијане пресуде закључује да није доказано да је окривљена АА уопште знала за колики број добара и којих карактеристика је објављена набавка, јер није доказано да је потписала одлуку у којој се налази број добара, нити да је тако нешто предвиђено као њена обавеза, позивајући се на Интерни акт Министарства финансија Републике Србије, Управе царина, Сектора за финансијске, инвестиционе и правне послове број 148-IV-404-01-445/2020 од

10.09.2020. године којим је у члану 28 став 1 предвиђено какав је поступак у јавној набавци, те које су обавезе одређених организационих јединица, као и обавезе руководиоца организационих јединица, док је ставом 8 наведеног члана предвиђено да руководиоца Сектора за финансијске, инвестиционе и правне послове својим потписом потврђује да је конкретна набавка предвиђена у годишњем финансијском плану и плану јавних набавки за текућу годину и да је предвиђен одговарајући, законом прописан поступак, а што све надаље, указује да је дати закључак првостепеног суда “да ни једним прописом није предвиђена обавеза да окривљена својим потписом потврђује број добара и техничке карактеристике добара која се набављају, већ да је то обавеза Одељења за набавке”, у супротности са напред цитираним Интерним актом, а на основу кога првостепени суд изводи закључак да није доказано да је окривљена АА предузела радње извршења ближе описане у ставу II изреке оптужног предлога.

Осим наведеног и из писаног доказа на који се првостепени суд позива у образложењу побијане пресуде и то допис Сектора за финансијске, инвестиционе и правне послове број 148-15-404-10-45/17/2020 од 23.11.2020. године, упућен Сектору за тарифске послове на који се окривљена позивала у својој одбрани на главном претресу пред првостепеним судом, а у ком допису стоји: “Истовремено вас обавештавамо да ћемо нашу потребу за набавком додатног броја преносних уређаја за контролу радиоктивности имати у виду приликом израде финансијског плана за 2021. годину”, указује, а насупрот закључку првостепеног суда да је окривљена била упозната са чињеницом, и да је чак дала сагласност за набавку 54 пејцера, односно да је била упозната са потребама, које је Тарифски сектор изразио кроз потраживање 56 пејцера, упознавајући их са чињеницом да ће о наведеном водити рачуна када буду планиране јавне набавке за 2021. годину, тако да је одбрана окривљене АА, коју првостепени суд прихвата да није упозната са овом јавном набавком у супротности са изведеним доказима, због чега се за сада правилност и законитост побијане пресуде у овом делу није могла са сигурношћу испитати.

Осим наведеног, првостепени суд на страни 241 образложења побијане пресуде даје разлоге због којих није прихватио исказ сведока ВВ да му је окривљена АА наложила да се објави јавна набавка за 4 уређаја, да се набаве уређаји техничких карактеристика које је она дала и да је окривљеној било познато да је било потребно претходно прибавити закључак и сагласност Владе, с обзиром на вредност појединачног предмета набавке, налазећи да је исказ сведока у овом делу конфузан, несигуран и усмерен ка томе да сведок умањи значај својих радњи у овој набавци и грешака које је том приликом начинио. По оцени овог суда основано се у жалби јавног тужиоца указује, да су дати разлози првостепеног суда због којих није прихватио исказ овог сведока нејасни и међусобно противречни, с обзиром на чињеницу да се сведок ВВ у свом исказу детаљно изјашњавао о свим чињеницама релевантим за ову јавну набавку и то да је комплетну конкурсну документацију за набавку пејцера коју је објавио на Порталу јавних набавки добио од окривљене АА, да је управо окривљена утицала на то да се на Порталу јавних набавки објави позив за јавну набавку 4 пејцера, чије су техничке карактеристике супротне од оних предвиђених у припремама за јавну набавку и то у Иницијалном акту од 04.01.2021. године у коме је иницирана набавка 54 уређаја и у ком акту су предвиђене техничке карактеристике, заједно са спецификацијом добара, за разлику од јавне набавке 4 пејцера за коју се није могло

утврдити ко је доставио спецификацију за ова 4 уређаја.

Како се правилност и законитост побијане пресуде у односу на кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ за које је окривљена АА у ставу II изреке ослобођена оптужбе, с обзиром да је у наведеном делу побијана пресуда захваћена битиним повредама одредаба кривичног поступка, због чега се ни чињенично стање није могло са сигурношћу испитати, то је побијана пресуда делимичним усвајањем жалбених навода јавног тужиоца Јавног тужилаштва за организовани криминал у наведеном делу морала бити укинута и списи предмета враћени првостепеном суду на поновно суђење.

У поновном поступку првостепени суд ће поступити по примедбама Апелационог суда у Београду, Посебног одељења за организовани криминал, као другостепеног, отклониће битне повреде одредаба кривичног поступка, на које му је указано, поуздано ће утврдити одлучне чињенице које су од значаја за правилно пресуђење у овој кривичноправној ствари у односу на кривично дело Злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ за које је окривљена АА првостепеном пресудом у ставу II пресуде ослобођена од оптужбе, при чему ће након свестране оцене и анализе свих изведених доказа цењених како појединачно, тако и у међусобној повезаности донети правилну и на закону засновану одлуку, и о истој дати јасне и аргументоване разлоге, водећи рачуна и о одредби члана 428 тачка 8 ЗКП.

Са свега напред изложеног Апелациони суд у Београду, Посебно одељење за организовани криминал је донео одлуку као у изреци пресуде на основу одредбе члана 457 и 458 ЗКП.

Виши саветник
Тања Славковић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић